

Αθήναι 24 Δεκεμβρίου 1911. ΈΤΟΣ Β' - Αριθ. 58.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
ΓΕΤΣΙΝΟΣ

ΕΚΕΙΝΗ.—Μά καλά παππού ! 'Ακόμη εἶνε Χριστούγεννα, δὲν ἦλθε ἡ
Πρωτοχρονιά. Ἄπὸ τῶρα τὰ δῶρα ;
Ο ΧΡΟΝΟΣ. — Μά ξέρεις κοπέλλα μου ἐγὼ πάντα προλαμβάνω δ, τι εἶχα
τὸ δῖνω ἀπὸ μ ε ρ ὅ ς καὶ ὄχι ἀπὸ π ι σ ω...ἀπὸ τῆ γιορτῆ.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Ἄχ, ξέρεις τί δράτα πού εἶσαι, πεσμένη εἶσαι ;
 ΕΚΕΙΝΗ. Ἔλα! Ἐχεις μιά γλυκύσα γλυκειά ; ...Εἶσαι μάγος!...
 ΕΚΕΙΝΟΣ. Ἐμ' αὐτοῦ εἶμαι μάγος, τότε πρέπει νά μῶ σ' τὸ σ π ἢ λ α ι ο ν...

Μου εἶπε ὁ μπαμπᾶς νά ψάλλω τὰ Χριστοῦ γεννα σὸ τραπέζι, σὰν τοὺς ποιμένες. Μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι ποιμένας, ὁ ἐξάδελφός μου μὸς εἶπε προχθὲς πὼς εἶμαι ἕνας β ο υ κ ὠ λ ο ς πρώτης τάξεως!

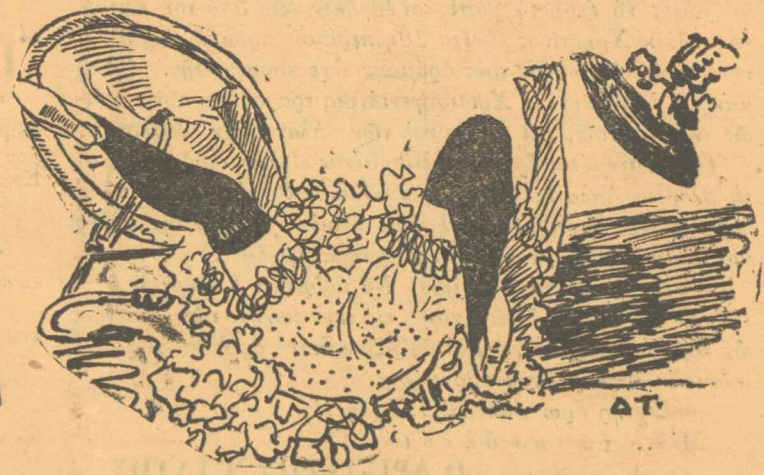
Ἄκομα μὲνα μου! Οὔτε ἕνας ποιμένας τοῦλάχιστον!... Ὅριστικὸς αὐριο τὸ πρωὶ θὰ καταφύγω σὸ γαλατὲ μου!

— Σὲ σφίγγει πολὺ;
 — Ὁ πάρα πολὺ.
 — Περίεργον! Καὶ ἐγὼ σοῦ τὸ ἀνσιζα δληντὴννύκτα

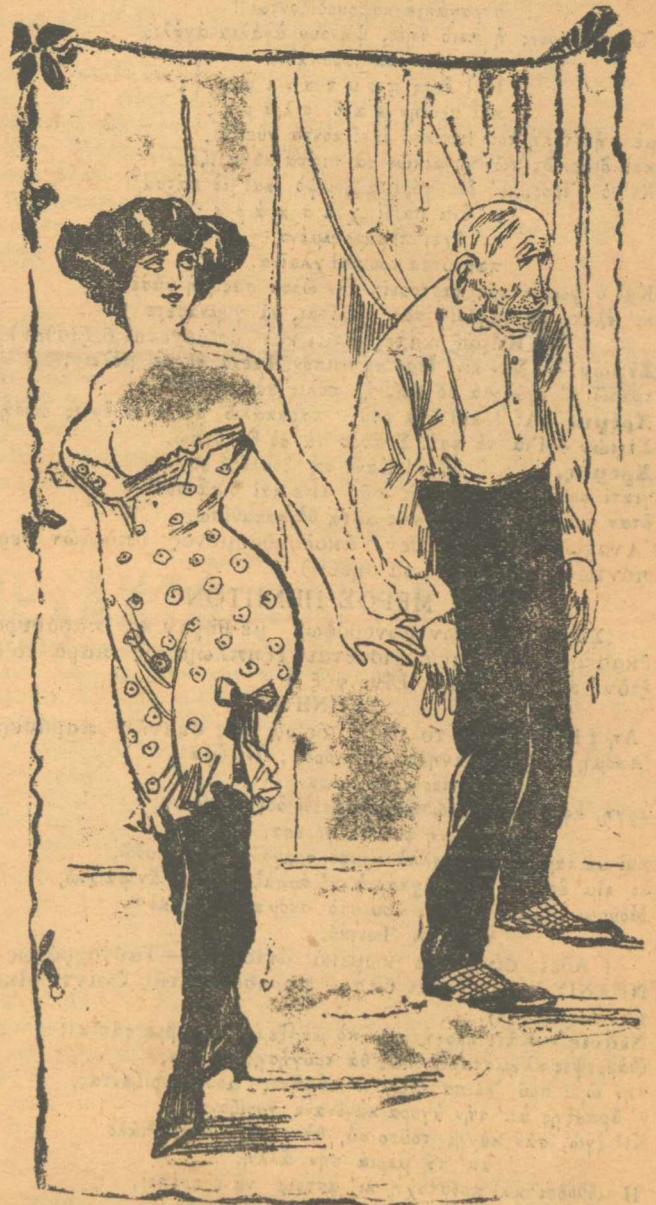
— Δεσποινίς! ἔρχεσθε ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν; μὸς ἐπιτρέπετε νά σᾶς πάρω ἀ π ὸ π ἰ σ ω;
 — Θὰ σᾶς θρίσω, καὶ θὰ μὸς λέτε ἔστερα πὼς σᾶς πᾶρα καὶ ἐγὼ ἀ π ὸ μ π ρ ὸ ς...

— Ἡ πτώσις τοῦ... Πόρτ - Ἀρθούρ.
 — Γιά συλλογίσου καὺμένη νά πέση τὸ Πόρτ - Ἀρθούρ!..
 — Ἄ, μπᾶ!.. Τί λὲς καλῆ!.. Μόδόν τὸ Π ὄ ρ τ ἐπεσε, τὸ Ἄ ρ θ ο ῦ ρ εἶνε σικωμένο.

—Ξέρεις μπλεπέκα μου, σε σφίγγω σήμερα πολύ, γιατί η πρακτικώτερα έορτή είναι η τής Γεν-
νήσεως!!.

—Θέλεις να με πάρης; μα τι να σε κάμω; είσαι σάν γκαστρωμένος.
—Πάρε με και δεν θα έχης παράπονο. Τότε θα... ξ. προπλάτος σου!

—Σε συχαίνομαι γιατί είσαι σάν ούραγκοτάγκος.
—Και όμως πρέπει να με σέβησαι γιατί είμαι ο